

PROP DE VOSALTRES

60 anys de Mans Unides

Benvolguts diocesans:

Quan arriba la segona setmana de febrer a tots ens resulta normal el missatge que ens fa arribar l'organització de l'Església anomenada MANS UNIDES alertant a la nostra societat de la tragèdia de la fam en moltes persones del món actual, promovent iniciatives per atendre programes i projectes dels pobles amb majors carències en el desenvolupament econòmic i social i recordant a totes les comunitats cristianes el seu deure d'ajuda i solidaritat cap als germans del què anomenem tercer i quart món. Des del principi de la seva existència la intuïció del grup de dones d'Acció Catòlica es va dirigir a l'ajuda dels països i comunitats humanes més pobres i això ha permès que se situés fonamentalment en l'àrea de la cooperació internacional. I així continuen fins avui. Sembla que tant els responsables com els col·laboradors mantenen un intens optimisme amb l'esperança posada en el futur per seguir ajudant. Segur que el Senyor els premiarà les seves motivacions, els seus esforços i les seves tasques.

Per la meua part em sento obligat a col·laborar amb les meves paraules o amb els meus escrits en la difusió entre vosaltres d'aquesta magnífica iniciativa perquè fa visible amb molta claredat les dues dimensions fonamentals de la nostra fe: la resposta personal i comunitària a seguir a Jesús i la dedicació a solucionar els problemes dels ger-

mans més pobres de la terra. Habitats a comentaris superficials o a programes televisius prescindibles i escandalosos, que només aboquen el pitjor de l'ésser humà sobre les misèries morals dels altres, és allisonador trobar aquesta manera d'actuar de Mans Unides que ennobleix el cor humà i treu el millor de si mateix per a què el proïsme sigui atès per la seva dignitat, que neix de l'ésser humà que és fill de Déu i germà de tots.

La campanya d'aquest any, centrat en el dejuni voluntari que es fa en tantes parròquies i en la petició de diners en múltiples centres escolars i llocs de culte, té un significat especial: MANS UNIDES fa 60 anys i estan de festa i agraïment. Desitgen compartir l'alegria amb tots nosaltres i volen recollir el testimoni d'aquelles primeres dones d'Acció Catòlica que es van comprometre a lluitar contra la fam a tot el món, amb un ideal particular: posar remei a la fam de PA, a la fam de CULTU-

RA i a la fam de DÉU. És un bon moment per recordar a milers de dones, moltes d'elles ja finades, i per agrair la seva tasca per tractar d'humanitzar amb la seva acció aquest món tan competitiu, tan tecnològic, tan globalitzat i intercomunicat, reticent a considerar la persona com el centre de tot.

I així continuen fins al dia d'avui a totes les diòcesis espanyoles. També a la nostra tenim un grup d'incondicionals en aquesta tasca de l'organització. En nom de tots els agraeixo el seu compromís i la seva dedicació.

Una paraula final sobre el lema d'aquest any: CREIEM EN LA IGUALTAT I EN LA DIGNITAT DE LES PERSONES. Vol ser un homenatge a aquestes dones que segueixen enmig de les dificultats de la història construint família, sostenint les seves comunitats i poblats, educant els seus fills, cuidant la seva salut i promovent la vida en totes les seves dimensions.

Mans Unides ho fa no només amb paraules sinó amb els fets que permanentment expliquen a la societat. Us convido a cooperar amb aquesta benèfica institució que ha estat testimoni privilegiat de la tendresa de Déu, de l'alegria de la solidaritat i ha generat, per la seva bona gestió i per la seva adequada comunicació, una gran confiança entre nosaltres.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Lleida acollirà el IX Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya

Aquest any Lleida acollirà, del 15 al 17 de febrer, el IX Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya, prenent així el relleu a Valls, que va ser-ne la seu l'any 2017. Un dels objectius principals de les trobades es fomentar l'intercanvi d'impressions entre tots els participants.

Les ponències tècniques tindran lloc a l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Fa quasi dos anys que un equip està preparant amb molta il·lusió aquest congrés.

A part de les xerrades, també s'han organitzat comunicacions així com la presentació de les candidatures, l'oci cultural amb les visites guiades, i la part institucional amb la recepció oficial, sense deixar de banda la part espiritual amb la celebració de l'Eucaristia, el diumenge 17, a la Catedral

i presidida pel bisbe Salvador Giménez Valls.

Per a qualsevol consulta o dubte s'ha creat el següent correu electrònic: congres@semanasantalleida.com

També hi ha més informació a la web del Secretariat de Confraries del Bisbat de Lleida (<https://sites.google.com/view/secretariatconfrarieslleida/actualitat>)

CERCA DE VOSOTROS

60 años de
Manos Unidas

Queridos diocesanos:

Cuando llega la segunda semana de febrero a todos nos resulta normal el mensaje que nos hace llegar la organización de Iglesia llamada MANOS UNIDAS alertando a nuestra sociedad de la tragedia del hambre en muchas personas del mundo actual, promoviendo iniciativas para atender programas y proyectos de los pueblos con mayores carencias en el desarrollo económico y social y recordando a todas las comunidades cristianas su deber de ayuda y solidaridad hacia los hermanos del llamado tercer y cuarto mundo. Desde el principio de su existencia la intuición del grupo de mujeres de Acción Católica se dirigió a la ayuda de los países y comunidades humanas más pobres y ello ha permitido que se situara fundamentalmente en el área de la cooperación internacional. Y así continúan hasta hoy. Parece que tanto los responsables como los colaboradores mantienen un intenso optimismo con la esperanza puesta en el futuro para seguir ayudando. Seguro que el Señor les premiará sus motivaciones, sus esfuerzos y sus tareas.

Por mi parte me siento obligado a colaborar con mis palabras o con mis escritos en la difusión entre vosotros de esta magnífica iniciativa porque visibiliza con mucha claridad las dos dimensiones fundamentales de nuestra fe: la respuesta personal y comunitaria a seguir a Jesucristo y la dedicación a solucionar los problemas de los hermanos más pobres de la tierra. Habitados a comentarios superficiales o a programas televisivos prescindibles y escandalosos, que sólo vierten lo peor del ser humano sobre las miserias morales de los demás, es aleccionador encontrar este modo de actuar de Manos Unidas que ennoblecce el corazón humano y saca lo mejor de sí para que el prójimo sea atendido por su dignidad, que nace del ser humano que es hijo de Dios y hermano de todos.

La campaña de este año, centrada en el ayuno voluntario que se hace en tantas parroquias y en la petición de dinero en múltiples centros escolares y lugares de culto, tiene un significado especial: MANOS UNIDAS cumple 60 años y están de fiesta y de agradecimiento. Desean compartir la alegría con todos nosotros y quieren recoger el testigo de aquellas primeras mujeres de Acción Católica que se comprometieron a luchar contra el hambre en todo el mundo, con un ideal particular: remediar el hambre de PAN, el hambre de CULTURA y el hambre de DIOS. Es un buen momento para recordar a las miles de mujeres, muchas de ellas ya fallecidas, y para agradecer su labor por tratar de humanizar con su acción este mundo tan competitivo, tan tecnológico, tan globalizado e intercomunicado, renuente a considerar la persona como el centro de todo.

Y así continúan hasta el día de hoy en todas las diócesis españolas. También en la nuestra contamos con un grupo de incondicionales en esta tarea de la organización. En nombre de todos les agradezco su compromiso y su dedicación.

Una palabra final sobre el lema de este año: CREEMOS EN LA IGUALDAD Y EN LA DIGNIDAD DE LAS PERSONAS. Quiere ser un homenaje a esas mujeres que siguen en medio de las dificultades de la historia construyendo familia, sosteniendo sus comunidades o poblados, educando a sus hijos, cuidando su salud y promoviendo vida en todas sus dimensiones. Manos Unidas lo hace no sólo con palabras sino con los hechos que permanentemente explican a la sociedad. Os invito a cooperar con esta benéfica institución que ha sido testigo privilegiado de la ternura de Dios, de la alegría de la solidaridad y ha generado, por su buena gestión y por su adecuada comunicación, una gran confianza entre nosotros.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de LleidaCloenda del Cicle de Nadal
a l'Auditori Enric Granados

L'Auditori Enric Granados va acollir el passat 13 de gener la tradicional cloenda del Cicle de Nadal. L'acte s'inicià amb el lliurament de premis, accèssits i mencions als 68 participants del LXXXIV Concurs de Pessebres. Per la taula presidencial van anar passant concursants, grans i petits, per tal de recollir els trofeus i diplomes. Així van estar guardonats pessebres tan destacats com el monumental de la Parròquia de Sant Pau de la Mariola, construït per Virgilio del Olmo, que va rebre una distinció d'honor.

El claretí P. Josep Vilarrubias va rebre el Tercer premi pel seu singular diorama de la Parròquia de Sant Antoni M. Claret. També van rebre el seus premis els 60 pessebres inscrits en el XLIV Concurs Infantil i Juvenil. Destaca el Premi al millor Diorama, recollit per Iker Escusa, del Col·legi Episcopal. Els pessebristes guardonaren també els dos pessebres vivents que aquest Nadal s'han celebrat a Lleida, el de l'Escola FEDAC, en la seva quarta edi-

ció, i el de la Parròquia de Sant Joan, en la seva primera.

La cloenda de l'acte la posaren prop de 150 cantaires infantils del conjunt de Veus de l'Escola Musical Dalcroze, de la Coral Bell-sons, i de la Coral Clau de Sol, del CEIP Joan Maragall de Lleida.

Marià Mullerat serà beatificat
a la Catedral de Tarragona

El dissabte 23 de març se celebrarà a la Catedral de Tarragona la beatificació del servent de Déu Marià Mullerat i Soldevila. Amb una missa solemne, a les 11 h, que serà presidida pel cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació de la Causa dels Sants.

Amb motiu d'aquesta important celebració, serà la primera beatificació a dita Catedral, s'ha activat una pàgina web (<http://beatificacio-mullerat.arqtgn.cat>), a la que també s'hi pot accedir des del web de l'Arquebisbat de Tarragona. Des d'Arbeca organitzen un autocar per facilitar l'accés a la beatificació. Els interessats poden trucar al telèfon 667 625 996. El termini per inscriure's és el 25 de febrer.

Marià Mullerat va néixer a Santa Coloma de Queralt, el 24 de març de 1897. Va obtenir la llicenciatura en medicina i cirurgia l'octubre de 1921. Mesos més tard, el 14 de gener de 1922, va contraure matrimoni amb Dolors Sans i Bové a Arbeca, on exercí

de metge atenent també els pobles de Puiggròs i la Floresta. Fidel a la Renaixença Catalana i de conviccions cristianes profundes, el 1924, és elegit alcalde d'Arbeca i reelegit el 1927 fins al 1930. En aquest període alterna les responsabilitats municipals amb les de metge titular, treballant a favor d'una convivència en pau, impulsant el progrés en els diferents àmbits, també en el religiós.

El 13 d'agost de 1936 va ser tret violentament del seu domicili. Fins i tot, en aquests moments, no va deixar de fer el bé a aquells que el perseguien.

Junta-ment amb cinc detinguts més, va ser portat «al Pla», a tres quilòmetres de distància d'Arbeca, on va ser mort per odi a la fe. Tenia 39 anys.

La Causa de Beatificació d'aquest laic màrtir va ser oberta l'any 2003 per l'arquebisbe de Tarragona, Lluís Martínez Sistach, diòcesi a la qual pertany Arbeca, havent culminat amb la promulgació del decret signat pel papa Francesc.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

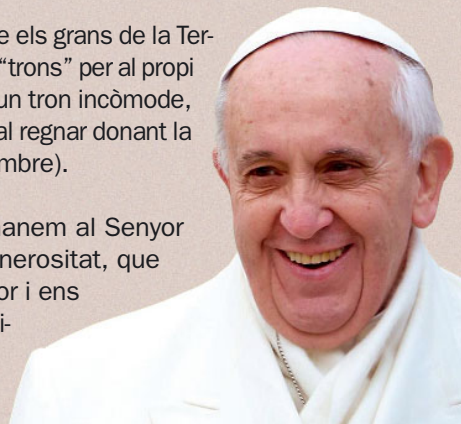

@Pontifex: «L'home i la dona porten en si mateixos la imatge de Déu i són objecte del seu amor infinit, sigui quina sigui la condició en la qual han estat cridats a l'existència» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cap de nosaltres pot sobreviure sense misericòrdia, a tots ens cal el perdó» (24 de novembre).

@Pontifex: «Mentre els grans de la Terra es construeixen "trons" per al propi poder, Déu escull un tron incòmode, la creu, des del qual regnar donant la vida» (25 de novembre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor la gràcia de la generositat, que ens eixampla el cor i ens porta a la magnanimitat» (26 de novembre).

Conferència i debat sobre canvi climàtic

«La conversió ecològica» va ser el títol de la tertúlia organitzada pel Moviment de Professionals Catòlics al Cafè del Teatre, el passat mes de gener. Hi van participar Ester Vinyes, llicenciada en Ciències Ambientals, i Jesús Lapeña, infermer.

Ester Vinyes va explicar que «de canvis climàtics n'hi ha hagut sempre, però està demostrat que la causa d'aquest canvi és humana». Va destacar que la temperatura de la terra augmentarà entre 2 i 3 graus l'any 2100. «Els responsables d'aquest escalfament són els gasos que provoquen l'efecte hivernacle: el diòxid de carboni, el vapor d'aigua i el metà», va dir. Vinyes va assenyalar també que «tenim un problema de residus, de contaminació de l'aigua i de reducció de la capa d'ozó». «En el futur el món serà molt incert climàticament, hi haurà més sequeres i més efectes catastròfics», va dir.

Per altra banda, Jesús Lapeña, espòs de l'Ester, va explicar la seva experiència quan van decidir adaptar el seu habitatge familiar per fer-lo sostenible. En relació al combustible, Lapeña va dir que els cotxes

elèctrics seran per a una minoria, i va cloure que «la reducció energètica és una emergència».

Per acabar, Pepita Macià va fer una lectura cristiana de la crisi ecològica a partir de l'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc. Macià va alertar de la globalització de la indiferència i va recordar les paraules del papa Francesc: «No hi ha una crisi ambiental i una crisi social, és una sola crisi». En la mateixa línia va apostar per fer una conversió ecològica que porta necessàriament a «un canvi d'estil de vida».

Després de les tres intervencions, els assistents van obrir un diàleg en el qual es va coincidir en la necessitat de canviar el model de consum per aconseguir una societat amb menys residus plàstics i més sostenible.

REFLEXIONS

L'experiència personal de la fe

El fragment evangèlic de Lluc que llegim avui subratlla la missió evangelitzadora de l'Església: «Jesús digué a Simó: No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'hommes». I també avui llegim en la segona lectura com Pau resumeix la realització d'aquesta missió per l'anunci de la mort i la resurrecció salvadores de Jesús. L'anunci de l'Església intenta promoure la fe dels oients. Aquest binomi «missió-fe» no és un fet automàtic sinó que evoca el misteri de cada persona, tant del qui predica l'anunci com del qui el rep. Per una banda, la missió no és un simple encàrrec que es porta a la pràctica de manera quasi professional. Pere i els apòstols no van començar a realitzar la missió de Jesús sinó després de la Pentecosta, és a dir, després de la seva il·luminació interior i adhesió plena al Senyor, obra de l'Esperit. I Pau ho va fer després de la seva conversió personal al Senyor Ressuscitat. Aquest és el desafiament constant de l'Església. La seva missió no es pot reduir a l'anunci professional d'una fórmula ben apresada, sinó que suposa una experiència personal de la llum de l'Evangeli per part dels predicadors. És el que l'evangelista Joan resumeix quan descriu el procés del «deixeble estimat» el dia de la resurrecció del Senyor, quan arriba al sepulcre i el troba buit: «Veí i cregué» (Jo 20,8). I això subratlla en la primera carta: «Us anunciem allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans» (1Jo 1,1).

I és també aquest el pas personal dels qui escolten l'anunci de l'Església. El predicador només pot acompanyar fins a la porta de l'experiència interior personal de cadascú, com va fer Felip amb Natanael: «Vine i ho veuràs» (Jo 1,46). Després hi ha l'enorme misteri de la fe de cada persona, amb el seu procés interior, amb la seva manera d'assumir el que viu i el que li arriba de fora, en un misteri que només Déu pot jutjar.

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

El programa «La Casa Primer» atén a divuit persones

L'Obra Social de l'Ordre Hospitalària de Sant Joan de Déu va posar en marxa fa dos anys a Lleida el projecte «La Casa Primer» (Housing First). Ja se'n beneficien divuit persones, en 16 pisos situats a Lleida, les Borges Blanques i Torres de Segre.

Aquest programa facilita una llar digna, sense condicions prèvies, a les persones que viuen al carrer de forma crònica. Aquesta iniciativa va néixer a Nova York l'any 1992, i ja s'ha estès a més de 300 ciutats de tot el món. A Lleida, va poder començar quan Sant Joan de Déu i la Paeria van firmar un conveni de col·laboració. Els beneficiaris arriben procedents dels Serveis Socials de la Paeria i d'altres entitats d'Església com Arrels-Sant Ignasi, Càritas i la Fundació Jericó.

Entre els principis bàsics del programa destaquen l'habitatge con a dret humà. El model deixa a un costat la intervenció paternalista i tradicional, i se centra en el procés de recuperació de la persona i en la seva inserció social. Es treballa des d'una intervenció individual. Un

educador social fa un seguiment setmanal de cada beneficiari, que es converteix en protagonista de la seva reinserció, sense posar un temps límit. Els participants es comprometen a cuidar el pis, a aportar (en cas que es pugui) una part del lloguer, i a convida sense incidències a la comunitat.

Des de Sant Joan de Déu fan una crida als veïns que tinguin pisos per llogar i vulguin posar-los a disposició de d'aquest programa. Per a més informació trucar al telèfon 973 740 010.

AGENDA

Diumenge, 10 de febrer:

—A les 18.45 h. Rosari de torxes organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, a continuació, a les 17 h, Eucaristia a la Catedral.

Dilluns, 11 de febrer.

Mare de Déu de Lourdes:
—Jornada Mundial del Malalt.

Dijous, 14 de febrer:

—A les 19.30 h. Cicle de conferències de L'IREL: «La convivència, qüestió de gènere», a càrrec de Carmina Pardo i Jordina Freixanet. Aula Magna de l'IEI.

Dissabte, 16 de febrer:

—Trobada de professors cristians a Tarragona.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / SI 103 / Mc 6,53-56]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

12. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / SI 8 / Mc 7,1-13]. ■ **Sant Feliu de Llobregat**: santa Eulàlia, vg. i mr., també patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda; beat Josep Olalla Valdès, rel.

13. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / SI 103 / Mc 7,14-23]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa

(romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoletto, vg. agustina.

14. □ Dijous [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prevere romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Divendres [Gn 3,1-8 / SI 31 / Mc 7,31-37]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, verge; sant Claudi de la Colombière (†1682), prevere jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prevere trinitari.

16. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / SI 89 / Mc 8,1-10]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càcia, prev. agustiniana; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Josep Allamano, prev.; sant Pere de Castelnau, monjo cistercenc i mr.; beat Nicolau Pàglia, prev.

17. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Jr 17,5-8 / SI 1 / 1Co 15,12.16-20 / Lc 6,17.20-26]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fundadors dels Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

Diumenge V de durant l'any (C)

COMENTARI

Cridats a ser apòstols

Una de les primeres tasques de Jesús va ser rodejar-se d'un grup de companys que compartissin amb ell la missió i fossin després els continuadors de la seva obra.

Veiem a l'evangeli la crida de Simó (de Pere). Abans hi ha la pesca extraordinària. Jesús li diu: *Caleu les xarxes per pescar*. Però ell pescador expert no ho veu clar: *Mestre, ens hem escarrasat tota la nit i no hem pescat res*. Però confia en el Mestre: *Ja que vós ho dieu calaré les xarxes*. El resultat supera en molt les seves expectatives: *Agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven*. El resultat deixa tan espaiat Pere que li diu a Jesús: *Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador*. Sent la seva indignitat. El mateix passa a Jaume i Joan. Però a tots ells els diu Jesús: *No tinguis por: seràs pescador d'homes*. I l'evangeli acaba dient: *Ho deixaren tot i se n'anaren amb ell*. Ser pescadors d'homes vol dir és fer-se deixebles i predicadors del Regne de Jesús, atansar i fer que els homes entrin en el Regne de Déu. Aquesta és la tasca de tot apòstol.

La primera lectura ens porta la crida del profeta Isaïes. També se sent pecador: *Ai de mi, no podré parlar! Soc un home de llavis impurs*. Però Déu mateix el purifica: *Un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Això ha tocat els llavis; ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat*. Llavors el mateix profeta s'ofereix a ser el portador del missatge de Déu: *Aquí em teniu: envieu-m'hi*.

Sant Pau ens recorda la Bona Nova de la nostra fe: *Crist va morir pels nostres pecats, va ser sepultat i el tercer dia ressuscità. Per ella obtenim la salvació*. Ser cristià vol dir creure i viure d'acord amb aquesta Bona Nova. Tots som cridats per Déu a ser apòstols, a fer arribar a tothom aquest «Evangeli», aquesta Bona Nova perquè tothom pugui entrar en el Regne de Déu i ser salvat. Conscients de la nostra indignitat però conscients també que és Déu mateix qui ens hi envia.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a.3-8)

L'any que morí el rei Ozies vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria.» Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que soc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat.» Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi.»

► Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11) (Versió abreujada)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escripures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escripures, ressuscità. Que després s'aparegué a Queses i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi. Tant si soc jo com si són ells, això és el que vosaltres heu cregut.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu.

Ell, que es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant. Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caleu les xarxes per pescar.» Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrasat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes.»

Així que ho feren agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador.»

Ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes.» Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 6,1-2a.3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Junto a él estaban los serafines, y se gritaban uno a otro diciendo: «Santo, santo, santo es el Señor del universo, llena está la tierra de su gloria!» Temblaban las jambas y los umbrales al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de gente de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey, Señor del universo». Uno de los seres de fuego voló hacia mí con un ascua en la mano, que había tomado del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Al tocar esto tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?». Contesté: «Aquí estoy, mándame».

► Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,1-11) (Versión abreviada)

Hermanos:

Yo os transmití en primer lugar, lo que también yo recibí: que Cristo murió por nuestros pecados según las Escrituras; y que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; y que se apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales vive todavía, otros han muerto; después se apareció a Santiago, más tarde a todos los apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Pues bien; tanto yo como ellos predicamos así, y así lo creísteis vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba en torno a Jesús para oír la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barcas, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad vuestras redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos recogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador». Y es que el estupor se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían recogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeo, que eran compañeros de Simón. Y Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Entonces sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.